

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1533

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת ויחי | י' טבת ה'תשפ"ה (10.1.25)

לראות את המציאות בראייה גאולתית

כמו גרעין הנשתל באדמה, המרקיב לפני צמיחתו ודווקא מתוך הריקבון הרי שאנו זוכים לצמיחתו, כך יש להסתכל על מאורעות שונים בהיסטוריה היהודית, שדווקא מתוך קושי נוראי צומחת הגאולה

חדשות טובות

יובל ה-75 לנשיאות

תכונה רבתית לקראת י' שבט, שיחול בעוד חודש ימים, בו יצינו שבעים וחמש שנה, ליום הנשיאות של הרבי שליט"א מלך המשיח. ביום זה, בו נסתלק כבוד קדושת חמיו הרבי הריי"צ, בשנת תש"י (1950) והיום בו התחילה נשיאות מנהיג דורנו – הדור השביעי, במספר מקומות מדגיש הרבי שליט"א מלך המשיח את ימי ההכנה בשלושים הימים הקודמים לתאריך זה, בהוספה בלימוד ובהנהגה מתאימה.

זמארי 'באתי לגני'

על פי המנהג ללמוד בכל שנה אות מתוך מאמר באתי לגני של אדמו"ר הריי"צ, עם מאמרי הרבי שליט"א מלך המשיח על אות זו. השנה למדים בפעם הרביעית את אות ט"ו מהמאמר. הוצאת קה"ת הוציאה לאור את המאמרים על אות זו השנים תשכ"ה ותשמ"ה בחוברת מיוחדת לקראת י' שבט.

חגיגות דידן נצח

אלפים רבים נטלו חלק בחגיגות דידן נצח, שהתקיימו ביום ראשון האחרון, לרגל ה' טבת. בנקודות רבות ברחבי העולם התקיימו התוועדות חסידיות ולצידן ירידי מכירת ספרים בהנחה.

לטקס שבו הטרקטורים מתחילים בהריסת הבנין הישן, תוך ציון המאורע בחגיגות רבה. נכון, הריסת בנין מגורים, המכיל זכרונות רבים ובמיוחד דירות מגורים, אינו מאורע משמח לכשעצמו, אך כאשר מדובר בהליך שבסופו של דבר יביא לבניית בתים גדולים וחדשים הרי שעצם ההריסה הינה מאורע משמח המצויין בחגיגות. לו יצוייר שיקלע למאורע שכזה, אדם שאינו בקיא בהליך הבניה, הרי שהוא יעמוד נדהם מול אוירת השמחה המלווה את הרס הבתים.

כמובן, שאין במשל זה כדי לעמוד על מלוא הליך חורבן בתי המקדש, מאורעות מזעזעים כל נפש, שנקבעו לימי אבל על ידי חז"ל עוד בתקופה שמיד לאחר החורבן. אך יחד עם זאת, וכאמור לאור הימצאותנו על סף הגאולה האמיתית והשלמה, וההבנה שהנה, תיכף ומיד יורד משמים, על הר הבית

שבירושלים, בית המקדש השלישי, באותו מקום בו עמדו ונחרבו בתי המקדש, יש בו כדי להעניק משמעות עמוקה יותר להסתכלות על יום עשרה בטבת, כיום שבו נזרע הליך הגאולה.

כמו גרעין באדמה

וכמו בעת שזורעים באדמה את הגרעין, הרי שלפני שהוא מתחיל בצמיחה ובלבלוב המרנין, הרי שקודם לכן הוא נרקב, ולא פעם אף מזרזים את הליך הריקבון באמצעות השקיה וכו', אך לאחר הריקבון הרי שכתוצאה ממנו צומח הצמח לו אנו מקווים. כמובן, שאין בהסבר זה, להפחית ולא במשהו מהכאב הנורא שחשות המשפחות השכולות ל"ע ויחד איתם חש כל יהודי באובדנה של כל נפש מישראל, אך יחד עם זאת בוודאי שניתן לגלות זווית נוספת, של הגאולה האמיתית והשלמה, תיכף ומיד ממש, בהתגלותו של הרבי שליט"א מלך המשיח, ומתוך שמחה וטוב לבב.

הוויכוח המתלהט בחודשים האחרונים, מציב בסדר היום הציבורי את היחס כלפי המאורעות המתרחשים בארצנו בעת הזו. היו כאלו שאף יצאו בקמפיין על גבי שלטי חוצות, בהם הדגישו ציטוטים מדברי פוליטיקאים מסוימים שאומרים כי אנו חווים כעת ניסים.

תפטוף של ניסים

בפעם השלישית, נפל השבוע טיל בחצר בית מע' פיוס השלוחים בשדרות, ללא נפגעים ב"ה.

מטרתם של המפרסמים הייתה ככל הנראה להדגיש כי צריך להתייחס למתרחש רק בהסתכלות שלילית המדגישה את החלקים הלא טובים בכל החודשים האחרונים, בלי לאפשר הסתכלות אחרת. אך מתברר כי ניתן, ואף צריך לראות את הדברים בהסתכלות רחבה יותר. כפי שמלמד אותנו הרבי שליט"א מלך המשיח.

יום עשרה בטבת, מציין את היום בו התחיל המצור על ירושלים, שקדם בכשלוש וחצי שנים לחורבן בית המקדש הראשון. יום זה נקבע לדורי-דורות לציון היום בו התחיל ההליך שהסתיים בחורבן בית המקדש והגליית שארית הפליטה מארצנו.

אלא שבהסתכלות מעמיקה יותר, וככל שאנו הולכים ומתקרבים לגאולה האמיתית והשלמה, ניתן לראות ביום זה גם את הרגע שבו החל תהליך הגאולה.

שמחה בעת ההריסה

משל למה הדבר דומה, אחד מפתרונות בעיית חוסר הזמינות במקומות מגורים, הוא פרויקטים של בנייה פינוי המתקיימים בערים רבות, במסגרתן מפונים דיירי בניין, ותמורת הריסתו המוחלטת, נבנה בית דירות גדול וגבוה יותר ובו יגורו דיירים רבים, ביניהם לעיתים גם אלו שגרו בבניין קודם הריסתו.

בחלק מהמקומות כיום, אף נהוג לכנס את הדיירים

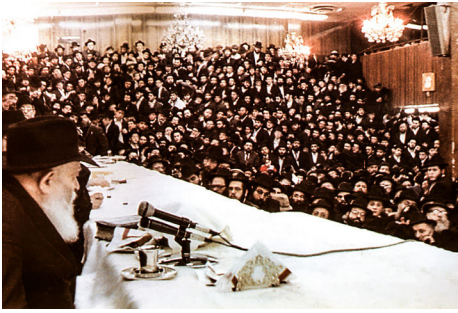

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ההבדל בין השבטים ליוסף ולוי

ולכן כאן היה משה בראש נושאי ארונו של יוסף. אך עדיין יש להבין: באם לוי (ויוסף) היה למעלה מהשיעבוד, מדוע היה צורך בשלוחים במקומו שישאו את ארון יעקב? ובכלל איך ייתכן שלמרות הגזירה שעם ישראל ישועבד בארץ מצרים, יהיה שבת שלם שלא יישא בנטל השעבוד?

הביאור הוא: כדי להבטיח שעם ישראל לא ישקע חלילה בקושי השעבוד היה מוכרח שסוג מסוים של יהודים לא יהיה כפוף לגלות ויישאר מעל לשעבוד, ובכך ייתן לעם ישראל את הכח לשרוד ולצאת מהגלות.

נשיאת מיטתו של יעקב ממצרים הייתה על פי סדר מיוחד. יעקב ציווה על השבטים לשאת את ארונו, שלושה אנשים מכל צד, חוץ מלוי ויוסף שלא ישאו את הארון ובמקומם יהיו אפרים ומנשה. ומדוע? מסביר רש"י: לוי - משום שבני בניו עתידים לשאת את ארון העדות, ויוסף - משום "שהוא מלך".

אבל יש להבין: נשיאת ארון העדות תהיה על ידי בני בניו של לוי מאות שנים לאחר מכן, ומדוע ניטלה ממנו האפשרות להשתתף בנשיאת ארונו של אביו?

הביאור הפשוט הוא שמנשה ואפרים היו שלוחים, ומכיוון ש"שלוחו של אדם כמותו" זה נחשב כאילו לוי (ויוסף) בעצמו נשא את הארון. אבל עדיין יש להבין מהי הסיבה הפנימית לכך שהוא לא נשא בעצמו את ארון אביו?

להפוך את החושך לאור

זה היה תפקידו של שבת לוי: מצד אחד הוא היה נבדל משאר העם ולא היה נתון למרותם של המצריים, אבל מצד שני הם היו מורי הוראה ומלמדי תורה לכל עם ישראל, והם נתנו את הכח לא לשקוע לגמרי בתוך גלות מצרים.

כך גם היה בנשיאת הארון של יעקב, שעם היות שלוי היה מעל הגלות ולא היה שייך שייקח חלק בנשיאת יעקב מחוץ למצרים, הרי שיחד עם זאת היו לו שלוחים שסייעו לשאר השבטים בנשיאת הארון.

מיוסף ולוי אנו למדים כי לכל יהודי יש את הכח להתעלות מעל המצב של הגלות, כך שלא רק שהיא אינה שולטת עליו, אלא שבכוחו לשלוט עליה, עד שבכוחו של כל אחד להאיר את החושך ולהפוך אותו לאור - אור הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

(על פי לקוטי שיחות חלק כ' עמוד 235)

גם לאחר מות לוי, בני לוי לא היה כפופים לשעבוד אלא הם נותרו למעלה מזה, כי הם ידעו שבבוא העת יגיע תפקידם לשאת את ארון העדות

כי הם ידעו שבבוא העת יגיע תפקידם לשאת את ארון העדות, ולכן הם לא יכלו להיכנס תחת השעבוד.

הכח לשרוד

בניגוד לנשיאת ארונו של יעקב שהייתה הפתח לגלות, לגבי ארונו של יוסף אנו רואים שלא רק שבשבת לוי לא נמנע מלשאת אותו, אלא משה (משבת לוי) היה הראשון שנטל עימו את עצמות יוסף, והסיבה היא משום שפעולה זו הייתה שלב ותנאי בגאולה ממצרים,

לחיות מעל השעבוד

ההסבר לכך הוא: ידוע שהשיעבוד במצרים לא החל עד לפטירתו של יעקב, כי עצם נוכחותו מנעה כל אפשרות של גלות ושעבוד, וכל עוד יעקב היה במצרים, עם ישראל חי ונהנה מכל טוב ארץ מצרים. אך על ידי שנשאו את מיטתו של יעקב מחוץ למצרים, פתחו בכך שלב נוסף ואפשרות לשעבוד עם ישראל.

לפי זה מובן מדוע לוי (ויוסף) לא נשאו את ארונו של יעקב: לוי היה מעל לשעבוד, וכל עוד הוא חי השיעבוד לא יכל להתחיל לגמרי, ומכיוון שהוצאת יעקב ממצרים הייתה פתיחת הדרך לשעבוד, לכן לא היה מתאים שלוי (ויוסף) ישתתף בפעולה זו.

גם לאחר מות לוי (שנותר האחרון בשבטים), בני לוי לא היה כפופים לשעבוד אלא הם נותרו למעלה מזה,

דבר מלך

כבר נסתיימו כל ההכנות

דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות והוא דור הראשון של הגאולה - כהודעת והכרזת כבוד קדושת מורי-וחמי אדמו"ר נשיא דורנו, יוסף שבדורנו (על-שם יוסף הראשון שהודיע והכריז ש"אלקים פקד יפקוד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב"), שכבר נשלמו כל מעשינו ועבודתינו, וכבר כל הקיצין וכבר עשו תשובה, וכבר נסתיימו כל ההכנות ובאופן ד"הכנה רבת", והכל מוכן לסעודה דלעתיד לבוא, לויתן ושור הבר ויין המשומר.

(דבר מלכות שבת פרשת ויחי תשנ"ב)

ניצוצות של גאולה

באחרית הימים

(ויחי מט, א)

ימות המשיח, שאליו ירמוז באמרו "עד כי יבא שילה". (רמב"ן)

באחרית הימים

(ויחי מט, א)

הם ימות המשיח, וראוי היה שייגיד להם דברים עתידיים בענין הגאולה הקרובה היא גאולת מצרים, ואיך יתכן שיניח הענין הקרוב ולא ירמוז הגאולה הנפלאה היא או ירמוז הגאולה הרחוקה. ויתכן לפרש שכבר רמז לגאולת מצרים למעלה בתוך דבריו, כי מה שאמר "והיה אלקים עמכם" רמז להם גלות מצרים, ומה שאמר "והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם" זו גאולת מצרים... ואחר שרמז לגאולת מצרים הוסיף לרמוז הגאולה האחרונה הזו באחרית הימים, לפי ששתייהן דומות זו לזו, וקבלה ביד

הנביאים שעתידיה גאולתנו זאת שתהיה בדמיון גאולת מצרים בהרבה ענינים, מלבד שתהיה בה תוספת מעלה והשגה בלבבות בדיעות הש"ת. והזכיר בה שתי לשונות, והם האספו והקבצו, לרמז על שני קבוצים הם נדחי ישראל ונפוצות יהודה.

(רבינו בחיי)

ויישם בארון במצרים

(ויחי נ, כו)

ויש לומר דזה טעם יוסף שהשביע את כל ישראל להעלות את עצמותיו, ולא נסתפק בזרעו לבדם, שהתכוון לכפרה על המכירה... ולפי זה יש לומר שבאם היו ישראל אז כולם משתדלים בעצמות יוסף היה זה להם לתיקון גדול על המכירה, ועל גרם הפגם הנ"ל, והיה להם ענין העברת הים באופן אחר נעלה מעין לעתיד, ולא היו נזקקין לנסיונות.

(שם משמואל)

שיחת הגאולה

הגיון שבועי של ימות המשיח

האגודה לנחם הגאולה האמיתית והשלימה המייסד והמנחה: הרב זמרון זיק | העלון י"ל ע"י מסודות מיתון מ"ב - נ"א
 עיר הגאולה כ"ט בנובמבר 50 | המערכת: חיים זיק, יצחק רייזמן, בנימיני פרישמן | אימייל: office@hageula.com
 חגיגה גרפית: studio AG Times | למוניים והזמנות: 052-6770-778 | אינטרנט: hageula.com | moshiaich.net
 תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח בחיית: ש. רומני | להצטרפות לרשימת התפוצה באימייל: menuim@sichathageula.com

לפי שעון חורף	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ניו-יורק
16:18	16:32	16:22	16:37	16:30	16:34

הפטרה: ויקרבו ימי דוד - והכון מלכותו מאוד (שמואל-א, ב, א - יב)

ניסים גלויים | חיינו נעת: 03-9412-770 | www.igrot.com

החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה | הוראת מלך המשיח | שיחת לוי יצחק

שיתוף פעולה שמיימי

הרב שלמה יהודה בארי 'הינוקא'

הוא הזדרז והלך לבית הכנסת, להתפלל תפילת שחרית בנץ החמה. בסיום התפילה, ניגש אליו אחד ממתפללי בית הכנסת, ואומר לו: "יש לך!", תוך שהוא שולף מאמתחתו ספר תניא

הרב שלמה יהודה בארי, המכונה 'הינוקא', מפורסם בשל ידיעותיו הרחבות בכל חלקי התורה, כולל תנ"ך, תלמוד, הלכה, קבלה וחסידות, כבר בגיל צעיר מאוד, ובשל כך זוכה להערצה רחבה.

כינויו 'הינוקא', שאוב מדמותו של ילד מופלא המופיע בספר הזוהר הקדוש, שמגלה חוכמה עצומה בנושאים של סודות התורה והקבלה. הילד, בנו של רבי המנונא סבא, משוחח עם חכמי הזוהר, ותלמידו רשב"י מתפעלים מהידע שלו ומהבנתו העמוקה ברזי התורה, שלמרות גילו הצעיר עולה על שלהם.

במהלך השנים, אלפים נוהרים להסתופף בצילו, לשמוע את שיעוריו ולהתברך ממנו. שיעוריו משלבים עומק תורני עם מסרים רוחניים, ומעוררים השראה בקרב שומעיו.

לפני כחודש, הגיעו אל מעונו של הרב מארגני ההתוועדות המסורתית הגדולה של חג הגאולה י"ט כסלו בכפר חב"ד, להזמינו להשתתף בהתוועדות החשובה לכבוד יום גאולתו של האדמו"ר הזקן, מייסד חסידות חב"ד, רבי שניאור זלמן, מחבר ספר התניא והשולחן ערוך.

במהלך השיחה סיפר הרב למארגנים סיפור מופלא על ספר תניא מיוחד שזכה לקבל מהרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח

"כשהייתי בן 17", סיפר להם הרב, "זכיתי לחגוג בשמחה רבה 'סיום' על לימוד כל ספרי החסידות. באותו לילה, זכיתי לראות בחלום את כבוד קדושת האדמו"ר הזקן, כשהוא פונה אלי ואומר לי: 'מדוע לא סיימת גם את ספרי? מדוע לא למדת גם את ספר התניא?! השבתי לו בחלומי שאין לי את ספר התניא, ואם יהיה לי את הספר - אלמד אותו בשמחה. השיב לי האדמו"ר הזקן: 'אין בעיה! יהיה לך ספר תניא!'"

הרב הינוקא התעורר מחלומו, נרגש על שזכה לראות את פני הצדיק בחלום. הוא הזדרז והלך לבית הכנסת, להתפלל תפילת שחרית בנץ החמה. בסיום התפילה, ניגש אליו יהודי ליטאי ממתפללי בית הכנסת, ואומר לו: "יש לי מתנה יקרה לתת לך!", תוך שהוא שולף מאמתחתו ספר תניא...

וכך סיפר היהודי: עשרות שנים קודם לכן הוא התגורר בברוקלין שבניו-יורק, שם זכה למסור באחד מבתי הכנסת שיעור קבוע בלימוד 'הדף היומי' בגמרא. באחד הימים זכה להגיע לרבי שליט"א מלך המשיח, שנתן לו כהוקרה על כך שהוא טורח ומתמיד ללמד יהודים תורה - את ספר התניא.

היהודי הודה נרגשות על המתנה, אך גם טרח לציין בפני הרבי שליט"א מלך המשיח שהינו מהזרם הליטאי והוא לא רגיל ללמוד ספרי חסידות. הרבי שליט"א מלך המשיח השיב לו מיד: יום יבוא ותדע למי עליך לתת את ספר התניא הזה!"

"מאז חלפו שנים רבות, בהם לא השתמשתי בספר", המשיך היהודי. 'הבוקר התעוררתי משנתי ובראשי נכנסה לפתע הבנה ותחושה שהספר הזה מיועד אליך. והנה מיד הזדרזתי להביא לך אותו..."

סיפור מופלא עם כמה ענייני פלא: מיד לאחר החלום בו בישר לו האדמו"ר הזקן שיהיה לו ספר תניא - מגיע אל הרב הינוקא ספר התניא. וכן שכבר עשרות שנים קודם לכן, שלח הרבי שליט"א מלך המשיח את ספר התניא, שיהיה מוכן בדיוק ליום בו אדמו"ר הזקן יתגלה לרב הינוקא בחלום ויבקש ממנו ללמוד תניא...

בהתוועדות הגדולה של י"ט כסלו בכפר חב"ד השנה, התרחשה סגירת מעגל מרגשת: הרב 'הינוקא' הגיע להשתתף בחגיגה הגדולה ובמעמד אלפי המשתתפים, ערך 'סיום' על ספר התניא. ■

משיח שבכל דור

לגלות את שמו של משיח

ומודגש עוד יותר בשמו של משיח (הגואל) שנקרא בשם מצורע - "מצורע של בית רבי", ש"יתב ביני עניי סובלי חלאים", "מנוגעים, הוא נמי מנוגע" - שמשיח נמצא בעולם בזמן ומקום הגלות, ובמצב של גלות, שסובל תחלואי הגלות, [כהמשך הגמרא "אמר רב אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש", "אם משיח מאותן שחיין עכשיו" ודאי היינו רבינו הקדוש⁶⁷, דסובל תחלואים וחסיד גמור הוה"], ומצפה בקוצר רוח ובכליון עינים להתגלות (מההעלם בזמן ומצב הגלות), דמלך המשיח גואל את ישראל בגאולה האמיתית והשלימה שאין אחריה גלות, כפסק דין הרמב"ם "יעמוד מלך מבית דוד וכו'".

הערות:

66 ועל-פי פסק-דין הרמב"ם (הלכות מלכים סו, פרק י"א) "ואם יעמוד מלך מבית דוד כו" - היינו שהוא כבר מלך.

67 ושם (בהתחלת הסוגיא): "דבי רבי שילא אמרי שילה שמו, שנאמר עד כי יבא שילה, דבי רבי ינאי אמרי ינון שמו (כמו ינאי, כל אחד היה דורש אחר שמו), שנאמר יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו, דבי רבי חנינה אמר חנינה שמו, שנאמר אשר לא אתן לכם חנינה, ויש אומרים מנחם בן חזקיה שמו, שנאמר כי רחם ממני מנחם משיב נפשי. וראה גם ירושלמי ברכות פרק ב הלכה ד, איכה ד רבה פרק א, נא. וראה ליקוטי לוי יצחק על מאמר רבותינו ז"ל עמוד קו ש"כל הדעות אמת הם ואלו ואלו דברי אלוקים חיים", עיין-שם.

ואנן (חסידים) נעני אבתייהו (בנוגע לרבותינו נשיאנו, וברפרט כבוד-קדושת מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) - יוסף שמו, שנאמר "יוסף אדני-שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל גו'", יצחק שמו, שנאמר "אז ימלא שחוק פיני".

(משיחת שבת פרשת תזריע-מצורע תנש"א, סעיף ח)

דברי החתם סופר

...ומיום שחרב בית המקדש, מיד נולד א' הראוי בצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו ה' יתברך וישלחו, ואז יערה עליו רוחו של משיח הטמון וגנוז למעלה עד בוא, וכאשר מצינו בשאול אחר שנמשח ובאה עליו רוח ממשלה ורוח הקודש אשר מלפנים לא הרגיש בעצמו, כן היה בגואל הראשון וכן יהיה בגואל האחרון והצדיק הזה בעצמו אינו יודע, ובעוונותינו כי רבו כבר כמה וכמה מתו ולא זכינו שיערה עליהם רוחו של משיח גם כי הם ראויים לכך, אבל הדור לא היה ראוי, אולם כשיגיע אם ירצה ה' יגלה אליו ה' כמו למשה בסנה וישלחהו.

(שו"ת חתם-סופר חושן משפט (ח"ו סצ"ח))

דברי השדי-חמד

וצריך להיות בכל דור האחד הראוי, אם יזכו הוא יהיה השליח ע"י אליהו, ואם לא יזכו יהיה כשאר הצדיקים בלא הפרש. ובמות רחמנא לצלן אחד, צריך להיות אחר בדור במקומו שיהיה ראוי, על דרך שאמרו בקידושין ע"ב "זורח השמש ובא השמש" כו', יעויין שם.

ובדרך הזה היה משוער אצלם בכל דור מי הוא . . . וכן הוא בכל דור ודור צריך להיות אחד מוכשר שמא יזכו (ועל פי זה כתבו גם כן תלמידי האר"י ז"ל שבימינו היה האר"י ז"ל) וכל זה הוא פשוט

(שדי חמד, פאת השדה מערכת האל"ף כלל ע')

המטה להצלת העם והארץ. ת.ד. 6132 צפת | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בענייני שלימות הארץ

הדרך למנוע מלחמה

שישנו פסק-דין בתורה אשר "אין סומכין על הנס". ובמילא, אסור להסתפק ב"צלותי ובעותי", אלא מוכרחים להגיע לחרב וקשת כפשוטם - אשר דווקא את זה (חרב וקשת כפשוטם) רואים הלא-יהודים, ורק זה פועל עליהם אשר מלכתחילה יפתחו וימנעו מלעשות מלחמה.

(משיחת עשרה בטבת תשל"ט - מוגה)

לזכות החיילת בצבאות השם חנה אקסלרוד תחי' לרגל הולדתה ל' כסלו יהי רצון מה' • יתברך שתגדל לתורה לחופה ולמעשים טובים לנחת רוח הרבי שליט"א מלך המשיח

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

י"ז ט"ו טבת

יום שיש	שלושה פרקים ליום	פרק אחד ליום
שבת קודש	הלכות שכירות. פרק ז-ט.	הל' טומאת צרעת. פרק ט.
יום ראשון	פרק י"ב.	פרק י'
יום שני	פרק י"ג.	פרק י"א.
יום שלישי	פרק י"ד.	פרק י"ב.
יום רביעי	פרק י"ה.	פרק י"ג.
יום חמישי	פרק י"ו.	פרק י"ד.
	פרק י"ז.	פרק טו.

לזכות החתן הת' ישראל והכלה חני שיחיו שקולניק - לרגל חתונתם ב' טבת, לבנין עדי עד מתוך הרחבה של זמן הגאולה

כשרות באכילה, כשרות בראיה

על הילד באמצעות ראייתו. הרבי שליט"א מלך המשיח מדגיש את החשיבות של הימנעות מהצגת דמויות של בעלי חיים לא טהורים לילדים קטנים, אלא אם יש צורך מיוחד. בשיחת כ' חשוון תשד"מ מסביר כי לילדים בגיל הרך יש רגישות מיוחדת למראות שהם נחשפים אליהם, ולכן יש להעדיף עצצועים וציורים של בעלי חיים טהורים בלבד.

הדגשת החשיבות של הצגת דמויות בעלי חיים טהורים נועדה לטפח ערכים של טהרה וקדושה כבר מגיל צעיר. הרבי שליט"א מלך המשיח מדגיש את תפקידם של הורים ומחנכים ביצירת סביבה חינוכית המטפחת ערכים חיוביים. הוראות אלו ממשיכות להיות מקור השראה להורים ולמחנכים להקנות לילדיהם חינוך המבוסס על ערכי טהרה, ומכוונים את הדור הצעיר לגדול עם עקרונות מוסריים.

ללא טומאה

שמירת הכשרות כפי שהרבי שליט"א מלך המשיח מדגיש, היא בראש ובראשונה חובה הלכתית, ובנוסף לכך מהווה אורח חיים שמקדם קדושה, בריאות נפשית ורוחנית, ומחברת אותנו לעברנו היהודי ולעתידנו כעם. היא מזכירה לנו שבכל פעולה יומיומית, אנחנו יכולים לבחור בדרך של קדושה ושלמות.

כאשר ניצבים אנו בזמן המיוחד, על סף הגאולה האמיתית והשלימה, מוגשת חשיבות "מבצע הכשרות", לצד ההקפדה על חשיפת התינוקות והילדים לבעלי חיים טהורים בלבד, שלב מכריע לקראת המעבר לעולם בו לא יהיה רע כלל, וכל הטומאה תעלם, כנאמר "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", וכפי שכולנו נראה זאת, תיכף ומיד ממש, בהתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח, בגאולה האמיתית והשלימה, עכשיו - נאו. ■

בהכנת אלפי עופות כשרים ליהודים מטיילים בהודו

שמירת הכשרות היא חלק מהמבצעים שהרבי שליט"א מלך המשיח מודיע עליהם כדי לחזק את היהדות ואת האחדות בין יהודים

הרבי שליט"א מלך המשיח גם מדגיש את ההשפעה החינוכית של שמירת הכשרות. כשהילדים גדלים בבית שבו הכשרות היא ערך מרכזי, הם לומדים לא רק את ההלכה, אלא גם את משמעות ההקרה והקדושה בחיים היומיומיים. זוהי דרך לעצב את הנפש והאישיות של הדור הצעיר כך שתהיה קשורה לערכים היהודיים.

כשרות במשחקים

הדברים אמורים לא רק בתחום המזון הגשמי הנכנס לגופו של האדם ומשפיע עליו, אלא גם במה שמשפיע

בעולם המודרני, שבו הכול נראה נגיש ומותר, שמירת הכשרות עומדת כאי של מסורת וקדושה. הרבי שליט"א מלך המשיח, בדבריו הק', מדגיש את חשיבותה הרבה של הכשרות לא רק כהלכה, אלא כאורח חיים שמשפיע על הנפש והמצפון של כל יהודי

הרבי שליט"א מלך המשיח מדגיש כי הכשרות איננה רק עניין של אכילה, אלא של קדושה. הוא מסביר כי מה שאנו אוכלים והשתיה שאנו שותים, הופכים לחלק מאיתנו, לדמנו ולבשרנו. המאכלים והמשקאות הכשרים מטהרים את גופנו ונפשנו, ואילו המאכלים האסורים מביאים עמם תכונות שליליות. "המאכל והמשקה הנפכים לדם ובשר של האדם, וממילא הם משפיעים על האדם את אותן התכונות שיש להם".

החשיבות של הקפדה על כשרות מגיעה גם מן הצד המוסרי והרוחני. לדוגמה, הוא מציין את הסכנה שבהכנסת מאכלים טמאים לגוף, שמשפיעים לא רק על הבריאות הפיזית אלא גם על האמונה והמחשבה. חלב נכרי (שלא פוקח על ידי יהודי בעת הליך החליבה), לדוגמה, עלול לגרום לספקות באמונה, כך שהקפדה על כשרות היא דרך להגן על צלילות הלב והתודעה.

חיבור בין-דורי

מעבר לכך, שמירת הכשרות היא חלק מהמבצעים שהרבי שליט"א מלך המשיח מודיע עליהם כדי לחזק את היהדות ואת אחדות העם היהודי. מבצע כשרות האכילה והשתיה, שהוכרז בשנת תשל"ה, הוא חלק מעשרת המבצעים שנועדו להפוך את הקיום היהודי ליותר מחייב ומשמעותי. זו לא רק מצווה אישית, אלא גם אמצעי לחיבור קהילתי, שכן כאשר יהודים שומרים כשרות, הם מחברים את עצמם לדורות הקודמים ולמסורת היהודית העמוקה.

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה

היבט להדגשת חשיבות המרכזית לקראת י"ז שבט

לנשיאות
התנועה
שליט"א
מלך
המשיח

יום רביעי, ז' שבט ה'תשפ"ה (5.2.25)

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

נצה והדרכה

וברוחניות.

(אגרות קודש חלק ה עמוד קפז - תרגום)

אסור לעצור, תמיד צריך להתקדם ולהתעלות

אי אפשר להסתפק במצב כפי שהיה אתמול, ולומר שכבר יצאו ידי חובה. כי הוכחה על דבר שהוא חי, היא שהוא צומח, וכפי שחמי כבוד קדושת אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע אמר משל על חייו הרוחניים של יהודי, בדיוק כמו אחד המטפס על הר תלול, הוא אינו יכול לעצור באמצע, כי מיד כשרק יעצור יחליק למטה, ולא צריך להבהל איך אפשר לטפס - לעלות - ללא הפסק, הרי זה כאמור לעיל, מכיון שהקב"ה דורש זאת, בודאי שהוא - ברוך הוא - נותן כוחות ואפשרויות לכך, ואפשר לראות דוגמא לכך גם מגוף האדם, שחלקים שונים של האדם מוכרחים לנוח מזמן לזמן, אבל המוח והלב, פועלים תמיד ללא הפסק, וזו הוכחה שגוף האדם, חי.

(אגרות קודש חלק ה עמוד קצה - תרגום)

היסודות לבניית בית יהודי

נודע לי שקבע את יום חתונתו למזל טוב, לכ"א שבט, והשם יתברך יעזור שתהיה בשעה טובה ומוצלחת ויחד עם זוגתו יבנו בית בישראל על יסודי התורה והמצווה, שיסודות התורה ומצוות כבר יושמו ונבדקו על ידי אלפי משפחות יהודיות, ועמדו ושרדו את כל סערות הזמנים והקשיים - ונשארו שלמים.

וכך גם בחייו של כל יהודי העומד להנשא, שהוא מקבל על עצמו החלטה איתנה לבנות את ביתו וחיי משפחתו על יסודות התורה ומצוות, מברך אותו השם יתברך בבית חם ומואק, ובית ממנו מאיר ומפיץ אור וחום בסביבה, ובפרט כדי להאיר ולחמם את בני המשפחה הקרובה, היהודים הדרים בסביבה, ובכלל כל היהודים עליהם יש ויכולה להיות השפעה.

השם יתברך יעזור לו ויתן לו את המחשבה הטובה והחלטה האיתנה, לבנות את ביתו ואת חיי משפחתו על היסודות האמורים, בדרך התורה והמצוות, שהיא הדרך של האושר האמיתי והצלחה בגשמיות